

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 93

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

205

Karlavagnen 99 den 22 Febr. 1937.

Min älskade älskade!

Det har varit så mycket i handling och behandling i dag, att jag i kväll inte hinna skriva så mycket, innan Maria, postbudet, går härifrån.

Men jag måste omgående tacka dig för dagens brev, som beredd mig på stor glädje. Du talade inte om din hälsa, men förra veckan bad du, att jag skulle betrakta dig som frisk. Men du fortfarande känna dig så!

Nad de där svarta prickarna
 besträffas, som du jämt ser fram-
 för dig, så vet jag, att de äro
 ofarliga. Jag hade likadant,
 innan de två blodningarna
 kommo, sökte läkare för dem,
 men fick höra, att de ingenting
 betydde.

Du skulle ha sett hur det
 var för mig, när den sista blod-
 ningen började. Jag vaknade på
 natten, fände ljus och såg det vita
 lakamet alldeles översällat med
 otaliga svarta fläckar som av bläck,
 större och mindre. Genast förstod
 jag till min skräck vad det
 var, men lyckades somna för en
 stund, och när jag vaknade, voss

fläckarna nästan försvunna, men hade
 flutit tillammans och bildade samman-
 hängande stora svarta flak, som hind-
 rade mig att se igenom och varse-
 bliva föremålen i rummet. Du förstod,
 att det var koagulert blod inne i
 ögat, som hade lagt sig mitt för "gula
 fläcken". Det gäller att vara tålrig
 och vänta igen att dessa tecken
 skingra sig. På det yttre märkes
 ingenting.

Nej, detta blir inte det trevliga
 brev, som du hoppades på.

Men jag är glad att kunna gra-
 tuleras dig till återkilligt, nämligen
 uppsägelsen med Litjes, och den om-
 gärdade filmen. Väst minns jag hur
 på Gyllby.

Jag undrar om du har fått
brev från fröken Netzel (hon var
sju Hertzfers) med bön om en
berättelse till Ungerns Mors Dag.
Om du inte har svarat henne
redan, så kunde jag utbrätta
ärendet per telefon. Det var verkligen
bra skada, att Beila Leffler skulle
gå bort, hon, som alltid var
så tjänstvillig.

Det är ju en sak till, som
jag får gratulera till: en hel
akt om Första fullbordad! Minns
du, att du var i denna vecka i fjol,
somm premiären gick av stapeln!
Majam satt hos mig, hade med sig
din bild, som hon beställt en par
skild liten logerkrans till, som
jag ännu bevarar.

Dicks.

207

Jag förs inte drömma om en sådan
tycka som att få skriva en den
nya versionen liksom den gamla.
Älskade, är det mycket bråttom?

Jag tycker det är så bra, att
Ni har valt in Gullberg bland de
Nio. Inte sen har i verkligheten
så söt ut som i tidningens
avbildningar, men det är ju
en förmiga, och originell är han
ofta och djäv.

Nj, nu står Maria där,
och jag måste avbryta för att
snart fortsätta.

Alltid

Vän

Mattson

Hälsningar!

